

Dag 2 – Genesis 12: 1-5

Abram en Sarai

Abram en Sarai woonden in Charan, een dorp in een ver land dat Ur heette. Ze woonden daar, samen met hun neefje Lot in een tentenkamp. Abram en Sarai hadden een grote tent, die Sarai elke ochtend schoonmaakte en opruimde. Ze maakte dan ook het eten klaar voor Abram en Lot, die op weg gingen om de schapen te verzorgen in het veld. Abram, Sarai en hun neefje Lot waren gelukkig in Charan.

Op een nacht, toen het al donker was, en de duizenden sterren aan de hemel schitterden, zat Abram alleen buiten de tent. Hij kon niet slapen omdat het zo warm was, en dacht dat het wel zou helpen om even buiten te zitten en sterren te tellen. Het waren er zoveel!

Terwijl hij daar zat, hoorde hij plotseling een stem. Die stem zei: “Abram, Abram”. Het was een stem die uit de hemel klonk. Abram kende deze wel, het was de stem van God. Weer klonk de stem: “Abram”. En Abram antwoordde zachtjes: “Hier ben ik God”.

En toen zei God: “Abram, ga weg uit je eigen land, en ga weg van je familie. Ik zal je zeggen naar welk land je moet gaan. Ik zal je zegenen en je zult de vader worden van een groot volk. Door jou zullen alle mensen op aarde gelukkig worden”.

Daarna was het stil. Abram was een beetje geschrokken van de plotselinge opdracht, maar wist ook: als God het zegt, dan is het goed om te gaan. Lang bleef hij nadenken, en bidden om moed en het vertrouwen om op weg te gaan.

De volgende ochtend maakte hij Sarai en Lot wakker, en vertelde wat er was gebeurd. Ze geloofden het bijna niet, en vooral Sarai vond het moeilijk om de plek waar ze woonden, en alle mensen die ze kende achter zich te laten. Maar Abram wist dat hij moest doen wat de stem van God gezegd had. Dus gingen ze snel aan de slag om de belangrijkste spullen en hun tent in te pakken, en op weg te gaan naar de plek die God hen zou wijzen.

Zou jij het durven zomaar naar een andere stad te gaan, omdat God dat zei?
Waar zou je bang voor zijn?
Wat zou jij moeilijk vinden om achter te laten op de plek waar je nu woont?
Zou je iets missen?

Zomaar te gaan met een stok in je hand
(Liedboek: zingen en bidden in huis en kerk, nummer 806.)

God, vandaag willen we u bidden om moed en vertrouwen. Zodat wij zomaar op weg durven te gaan, zonder dat we weten waar we precies terecht komen. Voor moed, zodat we zomaar nieuwe dingen durven te proberen. Bijvoorbeeld na de zomer naar een nieuwe klas, of het proberen van een sport die we nog nooit gedaan hebben.

En God, we willen u ook bedanken. Bedanken voor de mooie plek waar wij mogen leven, het land dat u aan ons hebt gegeven. Bedankt dat wij elke dag eten en drinken hebben, en een bed om in te slapen. Wilt u bij alle mensen zijn die dit niet hebben? Dat vragen wij u, om Jezus' wil, Amen.

In deze puzzel vind je allemaal woorden die te maken hebben met op reis gaan, onderweg zijn. Wanneer je alle woorden gevonden hebt, dan zie je waar Abram, Sarai en Lot naar toe gingen.

H	W	O	E	S	T	IJ	N	V	S
G	E	E	S	T	E	M	T	E	T
B	A	R	G	E	L	V	E	R	E
N	B	E	O	G	O	D	O	T	R
U	R	I	U	D	A	G	B	R	R
F	A	S	R	D	R	A	A	O	E
S	M	C	H	A	R	A	N	U	N
T	E	N	T	E	W	E	G	W	L
A	A	D	U	R	V	E	N	E	N
F	A	M	I	L	I	E	D	N	N

Abram

God

Ur

Bang

Nu

Ver

Charan

Reis

Vertrouwen

Dragen

Staf

Weg

Durven

Stem

Weggaan

Familie

Sterren

Woestijn

Ga

Tent